

דף פג.

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ב הי"ד
עין בסעיף הקודם

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פרה אדומה פ"ה ה"ד

הַשְּׁלִים לְכַנֵּס אֶת אֶפְרָה הַמִּתְעַסֵּק בָּהּ אַחַר כֵּן בְּחִלּוּק
הָעֶפֶר אוֹ בְּהִצְנַעְתּוֹ וְכֵן הַנּוֹגֵעַ בּוֹ טָהוֹר. וְלֹא הַפְּרָה
בְּלֶבֶד אֲלָא כָּל הַחֲטָאוֹת הַנִּשְׁרָפוֹת מִן הַפְּרִים וּמִן
הַשְּׂעִירִים הַשּׁוֹרְפִים מִטֵּמְא בְּגָדִים בְּשַׁעַת שְׂרָפָתוֹ עַד
שִׁיעָשׂוֹ אֶפֶר. שֶׁהָרִי הוּא אוֹמֵר בְּפֶר וְשִׁעִיר שֶׁל יוֹם
הַכֹּפּוּרִים וְהַשְּׂרָף אֲתֵם יַכִּבֵּס מִפִּי הַשְּׂמוּעָה לְמַדּוֹ שְׂזָה
בְּנִין אָב לְכָל הַנִּשְׁרָפִים שֶׁיְהוּ מִטֵּמְאִין בְּגָדִים עַד שִׁיעָשׂוֹ
אֶפֶר. בְּמָה דְבָרִים אֲמֹרִים בְּשֵׁלָא אֲרַע לָהֶן פִּסּוּל וְנִשְׂרָפוּ
בְּמִצּוֹתַן בְּבֵית הַדִּשָּׁן. אֲכַל אִם נִפְסְלוּ בְּעִזָּרָה נִשְׂרָפִין שָׁם
כְּפִסּוּלֵי הַמְּקֻדָּשִׁין וְשׁוֹרְפָן טָהוֹר. וְכֵן הַמִּתְעַסֵּק בְּהֵן
מִשִּׁיעָשׂוֹ אֶפֶר אֵינוֹ מִטֵּמְא בְּגָדִים. וְאִי זֶהוּ שׁוֹרְף זֶה
הַמְּסִיעַ בְּשִׂרְפָה כְּגֹן הַמְּהַפֵּף בַּבָּשָׂר וְהַמְּשַׁלֵּף עֲצִים
וְהַמְּהַפֵּף בְּאֵשׁ וְהַחֹתֶה גְּחָלִים כְּדִי שֶׁתִּבְעַר הָאֵשׁ וְכִיּוֹצֵא

ד. כסף משנה: ומ"ש השלים לכנוס את אפרה וכו'. כתב הר"י קורקוס ז"ל דהיינו מדכתיב
וכבס האוסף את וכו' משמע שאין טומאה למתעסק בה אחר כך אכן גבי פרים יתבאר
בסמוך שאין בהם טומאה רק עד שיעשו אפר: ולא הפרה בלבד אלא כל החטאות הנשרפות
וכו'. משנה בסוף פרק טבול יום (דף ק"ד) וברייטא בסוף פרק שני שעירי (דף ס"ח ע"ב).
ומה שכתב מפי השמועה למדו שזה בנין אב וכו'. בסוף פרק התערבות (דף פ"ג) ובספרי:
במה דברים אמורים שלא אירע בהם פיסול וכו'. בסוף פרק טבול יום (דף ק"ד ע"ב): ואי זהו
שורף וכו'. בס"פ טבול יום (דף ק"ו). ומ"ש כך למדו מפי השמועה וכו'. שם:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

בָּהֶן. אָבֵל הַמִּצִּית הָאוֹר וְהַמְסִדֵּר אֶת הַמַּעֲרָכָה טָהוֹר. כָּף לְמַדּוֹ מִפִּי הַשְּׁמוּעָה שֶׁהַנוֹשֵׂא פָרִים וְשִׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִין לְהוֹצִיאָן לְבֵית הַדִּשָּׁן לְשַׂרְפֵן טָמֵא וּמִטָּמֵא בְּגָדִים דִּין תּוֹרָה כָּל זֶמֶן שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּהוֹלְכָתָן וְטָעוֹן טְבִילָה וְהַעֲרַב שְׂמֶשׁ. כְּמוֹ הַמְשַׁלַּח אֶת הַשִּׁעִיר לְעִזָּאֵל שֶׁהוּא מִטָּמֵא כָּל בְּגָד וְכָל כְּלִי שִׁינְעַע בּוֹ בְּכֻלָּם שֶׁעָלְיוֹ כָּל זֶמֶן שֶׁמִּתְעַסֵּק בְּשְׁלוּחֹו שֶׁנֶּאֱמַר וְהַמְשַׁלַּח אֶת הַשִּׁעִיר לְעִזָּאֵל יִכָּבֵס בְּגָדָיו':

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פ"ג ה"ג

וְכֵן זְבָחִים שְׁחוּטִים שֶׁעָלוּ לְגַבֵּי הַמִּזְבֵּחַ ה. מִפְּשִׁיטָן וּמִנִּתְחָן בְּמִקְוֵי וּמִוֵּרִיד הַקְּרָבִים וּמִדִּיחָן בְּמִים וְחוֹזֵר וּמַעֲלָה אוֹתָן וּמוֹרִיד אֶת הָעוֹר וְאֶת הַבָּשָׂר וְנוֹתְנוֹ לְבַעֲלִים וְחוֹזֵר וּמִקְטִיר אֶת הַשָּׂאֵר. וּמִפְּנֵי מָה לֹא יוֹרִיד הַכֹּל אֶלָּא יִפְשִׁיט וַיִּנְתַּח בְּרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ. שְׁכָל הָרְאוּי לְאִשִּׁים אִם עָלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ לֹא יֵרֵד. שֶׁנֶּאֱמַר 'כָּל הַנִּגַּע בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ'. יָכוֹל אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רְאוּי. תְּלִמוּד לֹאִשִּׁים אִם עָלָה עַל מוֹקְדָה'. מָה עוֹלָה שֶׁהִיא רְאוּיָה לְאִשִּׁים אִם עָלְתָה לֹא תֵרֵד אֵף כָּל הָרְאוּי לְאִשִּׁים אִם עָלָה לֹא יֵרֵד:

ה. כסף משנה: ומ"ש וכן זבחים שחוטים שעלו לגבי מזבח וכו' שכל הראוי לאשים אם עלה לראש המזבח לא ירד וכן מ"ש מה עולה שהיא ראוי לאשים וכו'. משנה הזכרתיה בסמוך לר' יהושע ואע"ג דפליג עליה ר"ג לא פסק רבינו כמותו משום דר"ע ור"י הגלילי ור"ש פליגי עליה. ומ"ש שנאמר כל הנוגע במזבח יקדש. שם במשנה ובגמרא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתורים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ד. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ג הי"ד

הַזֶּבַח הַפְּסוּל וְהַנְּסָכִים הַפְּסוּלִים שְׁעָלוּ לַמִּזְבֵּחַ. הַזֶּבַח
לֹא יֵרָד כָּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ מִפְּנֵי שֶׁהוּא רָאוּי לְאִשִּׁים. וְהַנְּסָכִים
יֵרָדוּ. וְכֵן נְסָכִים הַבָּאִים בְּפְנֵי עֲצֻמָּן שֶׁנִּפְסְלוּ וְעָלוּ יֵרָדוּ:

דף פג:

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ג ה"ה

וְכֵן קִמֵּץ הַמִּנְחָה שֶׁלֹּא נִתְקַדַּשׁ בְּכָלִי שָׂרֵת. וְכָל אֲסוּרֵי
הַמִּזְבֵּחַ שְׁעָלוּ יֵרָדוּ לְפִי שְׂאִינָן רְאוּיִין מִתַּחֲלָתָן:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ג הי"ב

וְאֹוִיר מִזְבֵּחַ כְּמִזְבֵּחַ. וְאִימּוּרֵי קְדָשִׁים קָלִים שֶׁהֶעֱלָן קִדָּם
זְרִיקַת דָּמִים לֹא יֵרָדוּ. שֶׁהָרִי נַעֲשֶׂה לְחֶמּוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ:

ו. כסף משנה: הזבח הפסול והנסכים הפסולים שעלו למזבח וכו'. פלוגתא דתנאי במשנה
ר"פ המזבח מקדש (דף פ"ג) ופסק כר"ש שסובר כר' יהושע. ומ"ש וכן נסכים הבאים
בפני עצמן שנפסלו ועלו וירדו. שם (דף פ"ד) נסכים הבאים בפני עצמן לדברי כולן ירדו:

ז. כסף משנה: ומ"ש ואויר מזבח כמזבח. שם בעא ר"ל מר"י ואסיקנא דבעומד האדם
בראש המזבח ואוחז האבר בידו פשיטא דאויר מזבח כמזבח דמי כי מיבעיא ליה
[דעומד בקרקע העזרה] ונקיט ליה בקניא כנגד המזבח מאי תיקו. ויש לתמוה על רבינו
שסתם דבריו ולא חילק והר"י קורקוס ז"ל דחק עצמו להוכיח שנפשטה הבעיא ממקומות
אחרים ולי אין צורך לכך אלא מאחר דלא איפשיטא בעיא מספיקא לא תרד: אימורי קדשים
קלים וכו'. כלומר אע"פ שהעלום בפסלות כיון שנזרק הדם אח"כ לא ירדו. בר"פ המזבח
מקדש ובספ"ק דמעילה מימרא דעולא ובפ' המזבח מקדש (דף פ"ג): בעיא דאיפשיטא
ועיין במ"ש רבינו רפ"ב מהל' מעילה. וכתבו התוס' דאימורי קדשים קלים דנקט לרבותא
וכ"ש קדשי קדשים:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ג. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ו ה"ג

אִיבָרִים שֶׁפָּקְעוּ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ אִם יֵשׁ בָּהֶן מִמֶּשׁ אֶפְלוּ פָּקְעוּ אַחַר חֲצוֹת הַלַּיְלָה יַחֲזִיר. שֶׁנֶּאֱמַר 'עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלַּיְלָה'. וְאִם אֵין בָּהֶם מִמֶּשׁ אֶפְלוּ פָּקְעוּ קֹדֶם חֲצוֹת לֹא יַחֲזִיר ^ה. נִתְחַרְף הַבָּשָׂר וַיִּבֶשׂ עָלֶיהֶן כָּעֵץ וּפָקְעוּ קֹדֶם חֲצוֹת יַחֲזִיר אַחַר חֲצוֹת לֹא יַחֲזִיר:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ג ה"ב

כִּמָּה מִקְטִירִין מִמְנָה בְּכָל יוֹם ^ט. מִשְׁקַל מֵאָה דִּינָרִין. חֲמִשִּׁים בְּבִקְרָה וְחֲמִשִּׁים בֵּין הָעֶרְבִים. מִזְבֵּחַ שֶׁנֶּעְקַר מִקְטִירִין הַקְטָרֶת בְּמִקוֹמוֹ. וְקִטְרֶת שֶׁפָּקְעָה מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ אֶפְלוּ קִרְטִין שָׁבָה אֵין מִחֲזִירִין אוֹתָן:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ג ה"ג

עין לעיל דף פג. עין משפט ג

ה. כסף משנה: (ב-ג) צמר שבראשי כבשים וכו' עד אחר חצות לא יחזיר. משנה וגמרא בפרק המזבח מקדש (דף פ"ה): פירש"י אין בהם ממש שנשרפו כולן. ובפרק שני דמעילה (דף ט'): דייק דדוקא פקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר הא על גבי המזבח יחזיר: **ט.** כסף משנה: כמה מקטירין ממנה בכל יום וכו'. פ"ק דכריתות (דף ו'): ובפ"ד דיומא (דף מ"ג): מזבח שנעקר מקטירין הקטורת במקומו. מימרא פרק קדשי קדשים (זבחים נ"ט): וקטורת שפקעה מעל המזבח אפילו קרטין שבה אין מחזירין אותן. מימרא פרק הקומץ רבה (דף כ"ו): ופירש"י אפילו קרטין שלימים וחשובים שבה:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ז. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ג הט"ז

עוֹף שְׁמֶלְקוֹ זֶר וְעֵלָה לֹא יֵרֵד . וְקִמְץ הַמִּנְחָה שְׁקִמְצוֹ
וְעֵלָה יֵרֵד. אֵף עַל פִּי שְׁזָה פֶּסוּל וְזָה פֶּסוּל זֶה כְּאֵלוֹ לֹא
נִתְקַדֵּשׁ כָּלָל. וְאַחַד הַזֶּר וְאַחַד שְׂאֵר הַפְּסוּלִים:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ג ה"ה

וְכֵן קִמְץ הַמִּנְחָה שֶׁלֹּא נִתְקַדֵּשׁ בְּכָלִי שְׂרֵת. וְכָל אֲסוּרֵי
הַמִּזְבֵּחַ שֶׁעָלוּ יֵרְדוּ לְפִי שְׂאֵינָן רְאוּיֵין מִתְחַלְתָּן:

י. כסף משנה: עוף שמלקו זר ועלה וכו'. בפ' חטאת העוף (דף ס"ט) א"ר יצחק שמעתי
שתיים אחת קמיצת זר ואחת מליקת זר אחת תרד ואחת לא תרד [ולא ידענא] א"ר
חזקיה מסתברא קמיצה תרד מליקה לא תרד מ"ש מליקה דישנה בבמה קמיצה נמי ישנה
בבמה וכו' אלא אימא אין קידוש בכלי שרת במנחה בבמה. ופירש"י הילכך לא ילפינן זר
במקדש לענין קמיצה מזר בבמה דלא דמי הך קמיצה להך קמיצה דבמקדש הואיל וקדשה
בכלי שרת איפסלא בזר עכ"ל. ומ"ש רבינו כאילו לא נתקדש כלל. לעיל קאי וה"ק וקומץ
המנחה שקמצו זר ועלה ירד כאילו לא נתקדש כלל אע"פ שזה פסול וזה פסול. ומ"ש ואחד
הזר ואחד שאר הפסולים. הכי משמע משום דמהי תיתי לן לפלוגי ביניהו: